

Úr Klaksvík

(Framhald frá 1. síðu)

Dekksbáturinn »Oyggejamúll« avreiddi 8.000 pund og opnir bátar 2.000 pund.

Úr Kunoy frættist frá nógvum harum

Fýra menn hava verið og skotið harur í ár. Hóast ógvuliga vánalig veðurlikindi, hevur eydnast teimum frá 3. til 20. november, at veða tilsamans 150 harur og er hetta óvanliga nógv.

Annars verður sagt okkum úr Kunoy, at tveir opnir bátar røðu út í summar, men nú rógva menn har í bygdini út við Klaksvíksbátunum.

Seyðarárið var miðal, men fuglur hevur ikki verið nógv av í summar. Menn søktu björgini og var óvanliga lítið av fugli.

At enda verður sagt úr Kunoy, at tað er nógur seður at fáa. Á brúnni verður staðið á seiðabergið og koma teir uppi einar 150 til 200 seiðir eftir eini løtu.

Kirkjuráðsval

var í Klaksvík seinasta týsdag.

Eins og seinast vóru triggir listar til Kirkjuráðsvali, 347 fólk greiddu atkvøðu og er hetta heldur fleiri enn seinast. Listi A fekk 170 atkvøður og fýra menn valdar. Teir vóru hesir, í hesi ræðfylgju: Heini Lassen, keypmaður, Poul Adrian Andreasen, skipari, Jossias Matras, keypmaður og Dorus Johannesen, arbeiðsmaður.

Listi B fekk 101 atkvøður og tveir mans valdar og vóru teir

Bjarti Petersen, fyrstodumaður og Niels Juul Arge, smiðju-meistari.

Listi C fekk 76 atkvøður og tveir limir í ráðið: Sámál Just Dahl, kerara og Berthu Larsen, frisørðamu.

Nónhamar

kom á Klaksvík í gjárkvöldi, teir hava fingið uppi av svartkalva og fara til Bremerhaven við lastini.

hj.

T O K K

Mina bestu tøkk veiti eg øllum tykkum sum gleddu meg á 70 ára degnum, við telegrammum, gávum og vitjan.

Heilsan

Davidá Simonsen,
Viðareldi.

Landrover diesel

Gott 2 ára gamal til sølu.

Royndarstöðin,
tlf. 1616.

EVANGELIHCÍSÐ, Tróndarg. 36

Í kvöld útfundur á Vaglinum kl. 21, sunnudagin evangeliskir fundir í salinum kl. 11 og kl. 18.00.

Telegrafboð

Á telegrafstöðini er pláss leyst fyri einum boðdreingi ella -gentu á 16-17 ára aldri.

E. AKRABERG HANSEN

FUNDUR Í F.K.

Hóskvöldið var fundur í F.K. Ein stór mannfjöld var samankomin, hóast kavarak og ilsligt veður.

Hetta var ógvuliga áhuga-verdur fundur.

Greitt varð frá gongdini hjá felagnum í seinasta hálfári.

Gleðiligt var hjá limunum at frætta um ta góðu vend. ið ikomin er figgarliga.

Framgongdin var so stór, at vit skylda teimum, ið skipa fyri, stóra tøkk og vóna, at framgongdin fer at verða enn betur í framtíðini.

Á hesum fundi, sum var í hugnalagstu hølum á Hafnia, var einki spart at gera tað hugnaligt hjá limunum. Borðreitt var við øllum góðum. Stutt sagt: Ein sera væleydnaður fundur, sum endaði við, at sýnd í vóru tveir frálíka góðir filmir.

Vónandi fer F.K. at hava slíkar fundir av og á, tí tað er bæði hugnaligt og uppbyggjandi tá vit hittast at víðgæra felags áhugamál á ein slíkan hátt.

Eina av luttakarunum.

Biða bara til vinstrasosialistar-nir koma til valdið. Tá verður eingin ójavni longur. Eg fái helvtina av tygara lön, harra stjóri, og tygum fáa helvtina av minari skuld.

KEYPIÐ SOSIALIN!
LESID SOSIALIN!
HALDIÐ SOSIALIN!
SOSIALURIN — altíð bestur!

PR. J. F. KJOLBRO,

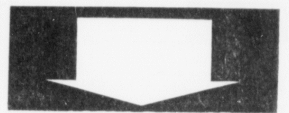
heilsøla

tlf. 5396-5489-5491

Komandi týsdag 2. desember kemur bók út eftir danska hövundaran Willy Breinholt sum eitur »Den lille sjøve bog for lønslavere«.

Í bókini tekur hövundurin upp til umrøðu aktuellar spurningar í samfelagnum um kelduskatt, lønartrælin, høgaramannin, vinstramannin o. m. a.

Bókin hevur 160 síður og kostar 9,95 kr. Tað er Stig Vendelkær Forlag, sum gevur bókina út.

Havnar
Sjonleikarfelag

LATURFARSURNAR

TJÓVAR, LÍK
OG FALAR KVINNUR

eftir Dario Fo

SEINASTU SÝNINGARNAR
FYRI JÓL VERÐA Í HESARI
VIKUNI!!!

30.11.	Sunnukvöldið	kl. 19
1.12.	Ongin sýning	
1.12.	Týskvöldið	kl. 20
3.12.	Mikukvöldið	kl. 20

Atgongumerki verða seld í Sjonleikarhúsinum 2 timar undan hvørjari sýning og tveir dagar fram.

TLF. 1131

Oh, Kiev –

(Framhald frá 8. síðu)

inum fyri at ferðafólkini skulu kenna seg væl. Har vóru fimm ymiskir matreittir, umframt ísvatn ukrainiskt vin og kaffi. Restauratiónin var á fyrstu hædd og yvirlitið yvir miðbýnum var frálíkt. Skamt ifrá lógu tað stóra hotel »Moskva« og tey ovastu sovjetshúsin fyri Ukrainu, men vit kundu eisini siggja tær nógvu lundirnar og træroðini sum gingu framvið gøturnar.

Russiski

Tá vit høvdu etið, skuldu vit vitja eina sonevnda »dollarfor-rætning«, sum var av tí sama slagnum, sum eg fyrr havi sagt frá um í Rumeniu. Munurin var bert tann, at meðan tú í Rumeniu kundi keypa eina rúgvu av vesturlendskum vörum, so fingur vit í Kiev bert russiskt framleiddar vörur. Tað var munandi ódýrari í Kiev, og tú kundi enn tá keypa bilar bandupptakarar, TV-tól, frysti og kuldaskáp. Vit kundu ganga í hesum handlinum í ein tíma, men eg uelt, tað kundi verið stuttligari at spáka mær eitt sindur oman eftir gøtuni, fyri at royna at samræta hesa gøtuna við eina gøtu í ein og hvørjum vestureuropeiskum býi, og eg má siga, at tað er ovfarin.

Útlit fyri Dniepr-ánnu við standmyndini av Sankta Vladimir.

Russiskir bilar og lærstuttar gentur

Tað var rættiliga nóg ferðsla eftir gøtuni. Kanska knappiga so nóg sum í miðbýnum í Keypmannahavn, men munurin var ikki stórur, tað stuttliga var bert, at nærur hvør einasti bilur var russiskur. Í Romenia var tað sum áður frá tað so, at

sudureuropeisk bilsløg vóru flest, men her var tað ódýrt. Moskvið, Volga, Ziz o. s. fr. vóru tey allarflestu at siggja, men bilarnir vóru nossligir og vælildnir.

Tað mátti ivaleyst vera júst um hetta mundið, at fólk komu aftur frá arbeiði, tí ein sonn mannagmugva tyrptist í gøtunum, og tað var onki serstakt russiskt at siggja á teimum. T. v. s., bert tey gomlu høvdu eina so sum vit kanska kunnu siga tað »vestureuropeisk« út-sjond, meðan tey ungu bæði vóru klædd og bórú seg júst eins og øll onnur ung sum tú hittir vestanfyri. Konufólkini vóru ikki redd fyri at nýta lærstutt og frisurur teirra vóru um kanska ikki tað allra sein-

asta skriggið, so tó rættiliga væl vil. Mennir vóru líkir øllum øðrum monnum í Europa, og øll vóru rein og í góðum og vøkrum klæðum.

Vatnautomatirnar

Um eg skuldi havt at nokrum, so gjordist eg vónsvikin. Í fyrstuni at siggja var ið hvussu er onki, sum ein ikki kundi vestan ifrá. Tað einasta var kanska bert nakrar saft-ella vatnautomatir, sum tú kundi hitta á nær um einum hvørjum gotuhorni. Har tveitti ein so nógvar kopekar i, sum tað nú var neyðugt, og so kom vatnið niður í glasið, sum stóð har. Og hetta sama glasið nýttu øll. Men tað var so sanniliga eisini tað einasta, sum var at finnast at. Handlarnir tyktust hava rættiliga nóg av bjóða fram. Kanska ikki so ríkiligt sum hjá okkum, men hóast alt ivaleyst.

Dniepr

Aftaná spákanina fóru vit oman til Dniepr, har vit skuldu stíma okkum ein túr við einum av teimum nógvu ferðamannabátunum, sum sigla aftur og fram har. Tað var áhugavert at siggja býin frá hesari ánni, har svenskir víkingar fyri tusund árum síðani fóru herjandi omaneftir fyri at leggja landið undir seg. Kiev liggur ógvuliga vakurt. Leidið er ógvuliga fjø-

broytt og stór skógvaksin øki eru imillum. Tey gyltu tornini frá teim gomlu kirkjunum og kleystrunum skini í sólina og oman fyri ánnu sást tú risastandmyndina av Sankta Vladimir, verjuhalganin hjá Kiev, sum stendur við sinum gitna risakrossi og skoðar yvir ánnu. Sjálv Dniepr er ólúksaliga skíttin og mórur, og tað tyktist ófatiligt at siggja tey nógvu fólkini sum lógu á sandinum framvið ánnu og sólaðu sær ella svumu. Men tað er ikki víst, at hesin brúni liturin stavaði frá øsku ella øðrum burturkasti. Ukraine er gitin fyri ta feitu svørtu moldina ið finnst har, og tað kann mikið væl vera hon, sum litar ánnu.

Dupult passkanning

Við hesum var vitjan okkara í Ukrainska hövuðsstaðnum, sum skjótt man fara at hava meir enn 1,5 milj. íbúgar, av. Eftir var bert at koyra aftur til flogvøllin, og her var kanska eitt sindur meira roks fyri at sleppa av stað aftur. Passini vóru kannaði tvær ferðir fyri at ongin óviðkomandi skuldi sleppa sær uppmillum, men at endanum sátu vit aftur í AE-ROFLOT-flogfarinum, sum skjótt og lættliga bar okkum aftur til Constanța, har enn nakrir dagar við sól og hita biðaðu eftir okkum.

micky.